

Laws of Eruvin Part 3: Coming Together

I. Requirement of Communal Participation

<p>1. Rambam Eruvin 1:2 According to rabbinic law, it is forbidden for neighbors to carry in a private domain shared by multiple residences until all the neighbors create an eruv. This applies to a courtyard, alleyway and city, and this is the enactment of King Solomon and his Court.</p>	<p>רמב"ם הלכות עירובין פרק א הלכה ב אבל מדברי סופרים אסור לשכנים לטלטל ברשות היחיד שיש בה חלוקה בדירורין עד שיערבו כל השכנים כולן מערב שבת, אחד חצר ואחד מבוי ואחד המדינה, ודבר זה תקנת שלמה ובית דינו הוא.</p>
<p>2. Shulhan Arukh O.C. 366:1 Regarding a courtyard with many houses which open up into it, the sages forbade carrying from house to house until they create an eruv – that is that they collected bread from each household and place it in one of the houses in the courtyard. Through this method, we see that it is as if all residents [of the courtyard] are living in one house and the entire courtyard is designated to that one house.</p>	<p>שולחן ערוך אורח חיים סימן שסו סעיף א חצר שהרבה בתים פתוחים לתוכו אסרו חכמים לטלטל מבתיהם לחצר עד שיערבו, דהיינו שגובים פת מכל בית ובית ונותנים אותו בא' מבתי החצרות, שע"י כך אנו רואים כאילו כולם דרים באותו הבית וכאילו כל החצר מיוחד לאותו בית.</p>
<p>3. Rambam Eruvin 2:1 Members of a courtyard who join together with the exception of one individual – whether it is intentional or accidental – he forbids the others from carrying in the courtyard / shared space.</p>	<p>רמב"ם הלכות עירובין פרק ב הלכה א אנשי חצר שעירבו כולן חוץ מאחד מהן שלא עירב עמהן בין מזיד בין שוכח הרי זה אוסר עליהן, ואסור לכולן להוציא מבתיהן לחצר או מחצר לבתיהן... B. Eirubin 26b, 69b</p>
<p>4. B. Eruvin 68a Rabbah son of R. Hanan asked Abaye, 'how is it that in an alley in which two great men like you reside there should be neither 'erub nor shittuf?' — 'What', the other replied. 'can we do? For the Master [to collect the tenants' contribution]. would not be becoming, I am busy with my studies, and the other tenants do not care. And were I to transfer to them the possession of a share of the bread in my basket – since if they had asked me for the bread I could not give it to them [there was not enough for everyone] the shittuf would be invalid; for it was taught: If one of the residents of an alley asked for some of the wine or the oil and they refused to give it to them the shittuf is thereby rendered null and void'</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת עירובין דף סח עמוד א אמר ליה רבה בר רב חנן לאביי: מבואה דאית ביה תרי גברי רברבי כרבנן לא ליהוי ביה לא עירוב ולא שיתוף? אמר ליה: מאי נעביד? מר לאו אורחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי. ואי אקני להו פיתא בסלא - כיון דאי בעו לה מינאי, ולא אפשר ליתבה נהלייהו - בטיל שיתוף. דתניא: אחד מבני מבוי שביקש יין ושמן ולא נתנו לו, - בטל השתוף. - ונקני להו מר רביעיתא דחלא בחביתא! - תניא: אין משתתפין באוצר</p>

II. Solution 1: Find Cooperating Individuals

<p>5. Shulhan Arukh O.C. 367:1 A wife is permitted to partake in the eruv without her husband's knowledge, even if the husband protests her joining, and even if they do not join regularly. Others say that a woman can only join an eruv without her husband's knowledge, but not against his protests. And if he regularly joined the eruv and one time he declines the members of the courtyard enter his house and take from him against his will. And if he does not regularly join the eruv, the members of the courtyard cannot force him, but rather a Bet Din forces him and if need be would seize his property. Ramo: If a person who does not normally participate in the eruv, and he joins but retracts, it is necessary to contribute on his behalf for his merit. But if had previously joined on a regular basis, then we force him to contribute.</p>	<p>שולחן ערוך אורח חיים סימן שסז סעיף א אשתו של אדם מערבת לו שלא מדעתו אפי' אם מיחה בה שלא לערב ואפי' אין רגיל לערב עמהם... וי"א דאין אשתו מערבת אלא שלא בידיעתו, אבל אם אומר שאינו רוצה לערב עמהם, לא. ואם הוא רגיל לערב עמהם ועכשיו אינו רוצה, בני חצר נכנסים לתוך ביתו ונוטלים ממנו בע"כ. ואם אינו רגיל אינם יכולים ליטול ממנו בעל כרחו אבל היו כופין אותו בבית דין לערב עמהם, או היו בית דין יורדין לנכסיו. הגה: מי שאינו רגיל לערב, ועירב עם בני החצר וחזר מעירובו, צריך לחזור ולזכות; אבל אם רגיל לערב הוי עירוב בעל כרחו (הרא"ש פרק הדר).</p>
---	---

III. Solution 2: Donate On Their Behalf

<p>6. Rambam Eruvin 5:3 A member of an alleyway who has a treasure of wine or oil or something of that sort, he can attribute a small amount to each member of the alleyway to join with them and create an eruv, and even though it was not explicitly stated or exclusive to a person, this is a valid eruv.</p>	<p>רמב"ם הלכות עירובין פרק ה הלכה ג אחד מבני מבוי שהיה לו אוצר של יין או שמן וכיוצא בהן הרי זה מזכה ממנו מעט לכל בני המבוי להשתתף בו ומערב בו עליהם, ואף על פי שלא הפרישו ולא ייחדו אלא הרי הוא מעורב באוצר הרי זה שיתוף.</p>
<p>6. Rambam Eruvin 5:4 Regarding a courtyard with two openings to two different alleyways – if it joins with only one of those alleyways, it prohibits carrying to the second one and it is forbidden to carry in and out of it. Therefore if someone wants to be "zoche" everyone into one collective, he must inform the members of the courtyard, for we can only have a joining with their knowledge for it is not to their benefit since they may want to join with the second alley and not the first.</p>	<p>רמב"ם הלכות עירובין פרק ה הלכה ד חצר שיש לה שני פתחים לשני מבואות אם נשתתפה עם אחד מהן בלבד נאסרה במבוי השני ואינה מוציאה ומכניסה בו, לפיכך אם זיכה אחד בשיתוף לכל בני המבוי ושיתף עליהן צריך להודיע לאנשי חצר זו, שאינן משתתפין אלא מדעתן שאינה זכות להן שמא במבוי השני רוצים להשתתף לא בזה</p>

IV. Solution 3: Relinquishing Access Rights – Bittul / Sechirat Reshut

<p>7. Shulhan Arukh O.C. 380:1 One person who forgets to join an eruv with others forbids the shared space. What is the remedy? He may nullify to them his rights of access saying, "my rights are nullified to you or sold to you." And if he lives among four or five people, he needs to relinquish his rights to each</p>	<p>שולחן ערוך אורח חיים סימן שפ סעיף א א' מבני החצר ששכח ולא עירב עם האחרים, אוסר עליהם. מה תקנתם, יבטל להם רשותו, שיאמר: רשותי מבוטלת לכם או קנויה לכם. ואין צריך לקנות בקנין סודר. ויכול לבטל אף משתחשך. ואם דר עם ארבעה או חמשה, צריך לבטל לכל א' וא', שיאמר: רשותי מבוטלת לך ולך. וי"א שדי שיאמר: רשותי</p>
--	--

<p>person individually, though some authorities say that it sufficient for him to say, "my rights are relinquished to all of you." If he does not specify the nature of his rights, he only relinquishes his rights to the courtyard. Therefore, all others are permitted to carry from their houses to the courtyard – and the individual may also carry from other's houses to the courtyard – but it is forbidden for him to carry from his own house to the courtyard. And some say that he must keep his house locked so as not to accidentally carry to or from his house [into the forbidden courtyard].</p>	<p>מבוטלת לכלכם. אם ביטל רשותו סתם, לא ביטל אלא רשותו שיש לו בחצר, הילכך הם מותרים להוציא מבתיהם לחצר וגם הוא, שהוא אורח בעלמא, אבל אסורין להוציא מביתו לחצר, וגם הוא. וי"א שצריך לנעול ביתו, כדי שלא יבא להוציא באיסור, ולא יפתחנו אלא כשרוצה לצאת ולבא, וינעלנו מיד אחר צאתו ובואו</p>
<p>8. B. Eruvin 86a - Landlords R. Nahman stated: It was taught at the school of Samuel: If it is an object that may be handled on the Sabbath the tenant imposes restrictions, but if it is one that may not be handled on the Sabbath the tenant imposes no restrictions</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת עירובין דף פו עמוד א אמר רב נחמן, תנא דבי שמואל: דבר הניטל בשבת - אוסר, דבר שאינו ניטל בשבת - אינו אוסר</p>
<p>9. Rambam Eruvin 4:14 A shareholder in a courtyard who rents one of his houses to others, and he places in these houses vessels or commercial items in each one, the tenants do not forbid [the courtyard] to him because since he has a connection to each house, it is as if they are all guests. When is this law applied? Only regarding items for which it is forbidden to move them on Shabbat such as tevel or metal bars. But if these items left in these house are vessels which are permitted to be carried on Shabbat, since it's possible to remove them from the apartment, the owner will not have the same connection to the house and thus the courtyard is forbidden to him until he makes an eruv with the tenants.</p>	<p>רמב"ם הלכות עירובין פרק ד הלכה יד בעל החצר שהשכיר מבתי חצרו לאחרים והניח לו כלים או מיני סחורה בכל בית ובית מהן אינן אוסרין עליו הואיל ויש לו תפיסת יד בכל בית מהן נעשו הכל כאורחין אצלו, במה דברים אמורים בשהניח שם דבר שאסור לטלטלו בשבת כגון טבל ועששיות, אבל אם נשאר לו בכל בית מהן כלים שמותר לטלטלן הואיל ואפשר שיוציאם היום ולא ישאר לו שם תפיסת יד הרי אלו אוסרין עליו עד שיערב</p>
<p>10. Shulhan Arukh O.C. 391:1 When there are two courtyards of Jews in a city, it is required to rent out access rights from every non-Jewish courtyard and it is insufficient to go to the officer of the town. Ramo: some say that this only applies to carrying to and from the residences of the non-Jews. But to carry in the alleyways one may rent from the officer because this passage is owned by the officer and he has the authority to evict the non-Jews from there. S.A.: This only applies to an officer who does not own the houses and also that he does not have the authority to use these houses at all – even during peacetime. But places where all the communal needs are only done through this officer or his representative, it is certain that</p>	<p>שולחן ערוך אורח חיים סימן שצא סעיף א וכשיש ב' חצרות של בתי ישראל בעיר צריכים לשכור מכל חצר וחצר של אינו יהודי, ואין מספיק במה שישכור משר העיר. [הגה: ויש אומרים דדוקא לענין להוציא ולהכניס לרשות העכו"ם, אבל לטלטל במבוי יכול לשכור מן השר שהרי דרך המבוי הוא של השר ויכול לסלק כל העכו"ם משם. (ריב"ש סי' תשי"י תכ"ז/)] במה דברים אמורים בשר שאין הבת"י שלו וגם אין לו רשות להשתמש בבתי בני העיר כלל אפילו בשעת מלחמה, אבל במקום שכל צרכי העיר אינם נעשים אלא על פי השר או הממונה שלו, ודאי ששכירות מהשר ההוא או משכירו ולקטו מהני, שהרי יש לו רשות להושיב אנשיו וכלי מלחמתו בבתי בני העיר בשעת מלחמה שלא מדעתם.</p>

renting from this officer is sufficient since he has the authority to replace residents with his own people against the will of the residents.	
11. United States Constitution: Amendment 3	
No Soldier shall, in time of peace be quartered in any house, without the consent of the Owner, nor in time of war, but in a manner to be prescribed by law.	

V. Tzitz Eliezer (Rabbi Eliezer Yehuda Waldenberg) Re: The Hendon Eruv in the U.K.

12. Tzitz Eliezer 19:17	שו"ת ציץ אליעזר חלק יט סימן יז
According to my opinion, it seems that once the eruv was established in this place it is possible – and possibly obligatory – to create the proposed eruv and after the renting of access rights was conducted by the officer, the opposition from various individuals who believe in stringencies, does not undo the efficacy of the eruv.	ולפני"ד נראה דמכיון שסידור העירוב יעשה ככל הסידורים הנהוגים במקו"א, אפשר שפיר (וגם איכא חיובא) להתקין העירוב כפי המוצע, ואחרי השכירות משר העיר וכיו"ב כנהוג תו לא מעכב מה שישנם מתנגדים מכח חומרות שמחמירים וחששות שחוששים.
1. Cites R. Shlomo Kluger who believed that the having the eruv was an undeniable asset to the community	א) והנה כמעט בדיוק כשאלתכם מצינו שנשאל על כך הגר"ש קלוגר ז"ל בספרו שו"ת ובחרת בחיים סימן קכ"ג, הוא נשאל ע"ד אשר אחד רוצה לחזור מעירובו בשותפות עם בני העיר, והשיב ודחה מכל דברי המתנגד והעלה גם זאת דמכיון שהוא זכות גמור יכולים לזכותו בע"כ וכי'.
7. Finally, eruvin do not need total compliance to be used – since the eruv practically is for the streets (which are owned by the government).	ז) ואחרון אחרון, על כל האמור, יש להוסיף נקודה חדשה מבהירה באופן שלא צריכים כלל הסכמת כל אחד ואחד לסידור העירוב המדובר, והוא, דניתן לומר, דהיות והמדובר שלנו הוא לא בהשתתפות בחצירות ובשתופי מבואות, אלא בתיקון עירוב לטלטול ברחובות, א"כ בזה לא צריכים בכלל הסכמת יחידים.

VI. A Final Thought...

13. Y. Eruvin 3:2 20d	תלמוד ירושלמי מסכת עירובין פרק ג:ב דף כ טור ד
R. Yehoshua said: Why do we have an eruv for courtyards? Because this is the way of peace.	א"ר יהושע מפני מה מערבין בחצירות מפני דרכי שלום